

Sygn. akt VU 2049/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Główczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 13 marca 2014 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 2049/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., powołując się na przepis art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) odmówił przyznania A. S. emerytury gdyż wnioskodawca nie przedłożył żadnych nowych dowodów uzasadniających zmianę decyzji. Dokumenty z dnia 16 stycznia 2014 r., książeczka wojskowa oraz Rp-7 za 2011 r. pozostają bez wpływu na prawo do świadczenia.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł A. S. wskazując, że od ukończenia w 1975 r. kursu wykonywał prace spawacza.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania z takich samych przyczyn jakie zostały przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

A. S. ukończył w dniu (...) r. 60 lat życia oraz udowodnił ponad 28 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

(n i e s p o r n e)

W świetle świadectw pracy, w okresie od 01 lipca 1971 r. do 30 czerwca 1980 r., poza okresem odbywania zasadniczej służby wojskowej od 17 lutego 1972 r. do 15 grudnia 1972 r., wnioskodawca był zatrudniony w (...) Zakład (...) w L.,

Oddział (...) w N., skąd z dniem 01 lipca 1980 r. został przekazany do pracy w (...) Zakład (...) w W., Wydział w N.. W początkowym okresie, do 10 stycznia 1973 r. wykonywał pracę robotnika transportowego. W czasie od 11 stycznia 1973 r. do 30 czerwca 1980 r. ubezpieczony wykonywał pracę ślusarza. Po zmianie pracodawcy, w czasie od 01 lipca 1980 r. do 31 sierpnia 1983 r. i ponownie od 10 grudnia 1990 r. do 02 września 1991 r. A. S. był operatorem suwnicy. W przerwie pomiędzy tymi okresami, od 01 września 1983 r. do 09 grudnia 1990 r. wykonywał pracę prasera hartownika.

D o w ó d: świadectwa pracy, k. 10 i 11 akt emerytalnych.

kserokopia książeczki wojskowej, k. 30-31 akt emerytalnych.

Umowa o pracę i zawarte w aktach osobowych ubezpieczonego angaże wskazują, że A. S. wykonywał kolejno pracę:

- od 01 lipca 1971 r. do 16 lutego 1972 r. - robotnika transportowego,
- od 17 lutego 1972 r. do 15 grudnia 1972 r. - odbywał zasadniczą służbę wojskową,
- od 16 grudnia 1972 r. do 10.01.1973 r. – robotnika transportowego,
- od 11 stycznia 1973 r. do 30 kwietnia 1981 r. – pomocnika ślusarza (wg. wniosku z 06 listopada 1973 r. o przeszeregowanie i angażu z 26 listopada 1973 r. – ślusarza w Wydziale (...)),
- od 01 maja 1981 r. do 30 sierpnia 1983 r. – operatora suwnicy (suwnicowy) w (...),
- od 01 września 1983 r. do 28 lutego 1986 r. - prasera – hartownika,
- od 01 marca 1986 r. do 06 października 1987 r. - kowala – hartownika,
- od 07 października 1987 r. do 06 stycznia 1988 r. – pomocy spawacza w dziale remontowym,
- od 07 stycznia 1988 r. do 09 grudnia 1990 r. – kowala – hartownika,
- od 10 grudnia 1990 r. do 02 września 1991 r. – operatora suwnicy,
- od 03 września 1991 r. do 12 listopada 1991 r. – ślusarza,
- od 13 listopada 1991 r. do 19 listopada 1991 r. – suwnicowego,
- od 20 listopada 1991 r. do 09 lutego 1992 r. - ślusarza (...),
- od 10 lutego 1992 r. do 30 kwietnia 1993 r. - wartownika.

dowód: w aktach osobowych umowa o pracę i kolejne angaże.

W 1975 r. wnioskodawca ukończył kurs spawacza a w marcu 1981 r. uzyskał kwalifikacje suwnicowego.

d o w ó d: w aktach osobowych – książka spawacza i uprawnienia suwnicowe.

W Wydziale (...) od 1975 r. do 1981 r. ubezpieczony wykonywał pracę ślusarza, a także wykonywał pracę spawacza elektrycznego.

d o w ó d: zeznanie świadka S. B., e-protokół 00:12:30 – 00:16:00

- częściowo,

wyjaśnienia wnioskodawcy, e-protokół 00:24:00 – 00:28:00 – częściowo.

W wydanym świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach pracodawca stwierdził fakt wykonywania przez ubezpieczonego w okresach od 01 maja 1981 r. do 31 sierpnia 1983 r., od 01 września 1983 r. do 09 grudnia 1990 r. i od 10 grudnia 1990 r. do 02 września 1991 r. wymienionej w załączniku Nr 1 do zarządzenia MHiPM z 30 marca 1985 r., kolejno w dziale III, poz. 86, pkt 17, poz. 45 i 67 pkt 18 i 4 oraz poz. 86 pkt 17 pracy – operatora suwnicy, prasera-hartownika i operatora suwnicy.

d o w ó d: świadectwo, k. 12 akt emerytalnych.

Decyzją z dnia 03 stycznia 2014 r. organ rentowy odmówił przyznania wnioskodawcy prawa do określonej w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emerytury z uwagi na ustalenie, że A. S. nie wykazał na dzień 01 stycznia 1999 r. żadnego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat.

(n i e s p o r n e)

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Organ rentowy nie kwestionował faktu pracy wnioskodawcy w spornym okresie a istota sprawy sprowadziła się do wyjaśnienia, czy w czasie zatrudnienia w (...) Zakład (...) w L., a następnie w (...) Zakład (...) w W. Wydział w N., we wskazanym w odwołaniu okresie od 1975 r. A. S. świadczył pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Niespornie wnioskodawca osiągnął w dniu (...) wiek 60 lat życia. Stąd jego prawo do emerytury uzależnione jest od spełnienia pozostałych przesłanek określonych przepisami prawa materialnego, art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08 lutego 1984 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), tj. wykazania na dzień 01 stycznia 1991 r. 15 lat okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W świetle zawartych w aktach osobowych wnioskodawcy angaży, świadectw pracy z 30 czerwca 1980 r. i 30 kwietnia 1993 r., świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach i zeznania świadka i R. P., w okresie od 01 maja 1981 r. do 02 września 1991 r. wnioskodawca wykonywał prace operatora suwnicy i prasera-hartownika. W tym zakresie ustalenia są w istocie niesporne a dowody z dokumentów (akta osobowe) i zeznań świadka są zbieżne i wzajemnie się uzupełniają. Kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy znaczenie miało ustalenie charakteru wykonywanej przez A. S. pracy w okresie od stycznia 1975 r. do końca kwietnia 1981 r. W świetle bowiem licznych angaży i świadectw pracy, w tym okresie A. S. wykonywał pracę ślusarza w Wydziale (...). Potwierdzając fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach w czasie od maja 1981 r. do września 1991 r. pracodawca nie potwierdził faktu wykonywania takiej pracy we wcześniejszym, spornym okresie. Ta obiektywna okoliczność w powiązaniu z treścią akt osobowych wskazuje na to, iż wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, w okresie do końca kwietnia 1981 r. wykonywał pracę ślusarza. Z kolei w świetle zeznania świadka S. B. i twierdzeń ubezpieczonego, w latach 1975 r. do 1980 r., A. S. wykonywał pracę spawacza. W tym zakresie należy uwzględnić jeszcze niesporny fakt uzyskania przez niego kwalifikacji w zawodzie spawacza. Rozstrzygając wskazaną wyżej sporną kwestię należy uwzględnić całokształt zebranego w sprawie materiału. W świetle tego materiału uzasadniona zdaniem Sądu jest ocena, iż w latach 1975 – 1981 wnioskodawca wykonywał przede wszystkim pracę ślusarza, a także i prace spawacza. Należy zwrócić uwagę na wynikający z zebranego w sprawie materiału fakt, iż niespornie w okresie od maja 1981 r. do września 1991 r. ubezpieczony wykonywał prace adekwatne do określonych angażami stanowisk pracy, tj. prace operatora suwnicy, prasera-hartownika i kowala-hartownika. Zwraca także uwagę fakt, iż angażem z dnia 07 października 1987 r. powierzono A. S. na czas od 07 października 1987 r. do 06 stycznia 1988 r. pracę pomocy spawacza w Dziale (...). W tych obiektywnych okolicznościach brak jest w sprawie jakichkolwiek dostatecznie uzasadnionych podstaw, by zasadnie stwierdzić, iż z bliżej nieokreślonych

przyczyn aż przez sześć lat pracy pracodawca w kolejnych licznych angażach konsekwentnie wbrew kreowanej przez wnioskodawcę rzeczywistości, zamiast stwierdzać fakt wykonywania pracy spawacza, stwierdzał wykonywanie pracy ślusarza. W ocenie Sądu, uzasadniona jest ocena, iż pracodawca wykorzystywał kwalifikacje A. S.i że poza podstawowymi obowiązkami ślusarza ubezpieczony wykonywał także prace spawacza. Brak jest jednak podstaw do przyjęcia, że w okresie od stycznia 1975 r. do kwietnia 1981 r. wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawacza. Tym samym nie został spełniony warunek określony w § 2 ust. 1 rozporządzenia z 08 lutego 1983 r. W tym zakresie Sąd nie dał wiary pozbawionym oparcia w aktach osobowych i świadectwach pracy zeznaniom świadka co do faktu wykonywania przez ubezpieczonego pracy spawacza stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Powyższe ustalenie powoduje, iż bezprzedmiotowa jest ocena charakteru pracy w pozostałych okresach zatrudnienia wnioskodawcy. Należy bowiem wskazać, że łączny wymiar tych okresów jest krótszy od wymaganego co najmniej 15 letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Stąd niezależnie od oceny charakteru wykonywanej pracy w tych pozostałych okresach, ze względu na ich wymiar, krótszy niż wymagane 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach, odmowa przyznania prawa do emerytury jest uzasadniona.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.